

dansk forhandlingsposition at udlevere de her papirer.

Jeg mener rent faktisk, at det også har noget med regeringskonferencen at gøre. Det har også noget at gøre med, når vi til sin tid skal ratificere, for det har noget at gøre med den folkelige forståelse for EU-spørgsmålet.

Hvordan vil man etablere en folkelig forståelse for EU-sagen, hvis man hele tiden giver det indtryk, at man forsøger at tilbageholde de papirer, som sagsøgerne ønsker for at kunne føre en fair retssag? Bag det ligger jo hele tiden ideen eller tanken om eller frygten for, at vi så får en dom til sin tid, først i Østre Landsret, senere i Højesteret, som ikke er udtryk for den rigtige retsstilling, som ikke er udtryk for den rigtige juridiske indgang til det her, men som er udtryk for, at ikke alle papirer har været tilgængelige, og dermed har man ikke kunnet få hele sagens indhold frem i retssagen.

Det synes jeg må give anledning til en vis form for tænkning, også hos regeringspartierne. Jeg håber, at den tænkning gør, at man besinder sig og kommer tilbage på sporet, der hedder, at vi skal sikre en fair retssag, også når det inkluderer, at fortrolige papirer fra Europaudvalget, som ikke har nogen relevans til en dansk forhandlingsposition, naturligvis gives fri til sagsøgernes brug i retssagen, så de to parter i rets-sagen ligestilles.

Så skal jeg afslutningsvis med hensyn til de to forslag om motiveret dagsorden, der ligger, spørge fru Elisabeth Arnold, der jo siger, at vi gerne må gøre det til en vane at stille forslag, som er afskrifter fra Det Radikale Venstres landsmøde, hvad det nytter, hvis Det Radikale Venstre så stemmer imod. Så nytter det jo ikke meget at stille forslag, som kommer fra Det Radikale Venstres landsmøde.

Jeg må sige, jeg synes, det er mærkværdigt, at fru Elisabeth Arnold også starter sit ordførerindlæg under forespørgselsdebatten med at klandre, at vi er nogle, der rejser en forespørgselsdebat for at kunne stille et dagsordensforslag, hvorefter hun selv fremsætter et dagsordensforslag. Det er ret selvmodsigende, synes jeg, den måde både hr. Ove Fich, men også fru Elisabeth Arnold har argumenteret på omkring denne forespørgselsdebat. Men det dækker jo selvfølgelig over en ubehagelig kendsgerning for Det Radikale Venstre, der må konstatere, også når de hører denne debat ude i landet, at det, der er vedtaget på Det Radikale Venstres landsmøde for ganske kort tid siden, ikke

engang har båret så meget frugt, at Det Radikale Venstre her i Folketinget kan tilslutte sig en dagsorden, der er en nøjagtig afskrift af Det Radikale Venstres landsmødes beslutning.

Det, jeg tror, alle gudskelov forstår, er, at når man foreslår en afværgedagsorden, så er det selvfølgelig for at undgå det dilemma, man kunne komme i, hvis man skulle stemme for eller imod det dagsordensforslag, som hr. Keld Albrechtsen tidligere har læst op. Jeg er ikke enig med dem, som har sagt, at det dagsordensforslag, som er foreslået af regeringspartierne, ikke har indhold. Jeg er ikke enig, når hr. Steen Gade eksempelvis siger, at det ikke har indhold. Det er ganske kort, ganske vist, men det har indhold, for det holder jo muligheden åben for, at man kan ratificere, uden at grundlovssagen er slut. Dermed har det jo også et reelt indhold, og derfor strider det efter min overbevisning direkte imod det, Det Radikale Venstres landsmøde vedtog.

Jeg skal bare sige, at Dansk Folkeparti naturligvis fuldt og helhjertet kan støtte ønsket og dagsordensforslaget om, at ratifikationen af resultatet af regeringskonferencen først påbegyndes, når der foreligger en endelig afgørelse i retssagen om Maastricht-Traktatens forhold til grundloven. Derfor kan vi naturligvis, når det forhåbentlig kommer til afstemning i morgen – det gør det jo nok ikke, men hvis det kom – i hvert fald stemme for det.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg må nødvendigvis tage ordet for at afvise den helt urimelige udlægning af det forløb, der har været omkring dokumenterne og landsrettens behandling af en retssag.

Det er en helt urimelig udlægning, hr. Kristian Thulesen Dahl her har givet. Domstolen har truffet sin afgørelse, og jeg synes, at det er upassende, at vi herfra kommenterer domstolens afgørelse. Den fik ikke et udfald, som hr. Kristian Thulesen Dahl kunne lide, men det er jo ikke det, der er afgørende. Domstolene er uafhængige af os, og jeg synes ikke, det er passende at rette en sådan kritik og udlægning.

Og lad mig så om det andet spørgsmål sige – jeg kan ikke nære mig – at jeg er ganske overbevist om, at det radikale landsmøde er meget trygt ved, at det er den radikale folketingsgruppe, der administrerer Det Radikale Venstres landsmødes beslutninger og hverken Enhedslisten eller hr. Kristian Thulesen Dahl.